

გაზაფხული მარტის ბარჯიშვილი

გაზაფხული მარტის ბარჯიშვილი... თუ რისი ვაჟი...

— ჯ. ს. ალბათ დამეთანხმებით, თუ ვიტყვი, რომ გასული წელი ჩვენთვის მეტად დაძაბული, ჩვეულ რიტმსა და ატმოსფეროს მოკლებული წელი იყო...

მარტის ბარჯიშვილი წელს სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით თუ ვიშკრებთ, ხანძრების სიხშირითა და მათგან გამოწვეული მატერიალური ზარალით გადამაჯარბა მის ყველა წინამორბედ წელს...

მხედველობაში მაქვს სავაჭრო დანიშნულების ობიექტებზე გაჩენილი ხანძრების სიმრავლე...

სხვადასხვა დარგის ობიექტების ხანძარსა და მათგან გამომდინარეობის უზრუნველყოფის ეროვნული პოლიტიკის მიხედვით...

შემოქმედებულია გამომდინარე, შეიძლება დავასკვნათ, რომ სახანძრო და ცეცხლსაფრთხოების წესებსა და უსაფრთხოების უწყისობის გამო ვერ განახორციელდა ის ღონისძიებები...

ხდება, საგამომდინარე, თუ სპეკულაციის და დატვირთვის წინააღმდეგ...

— 1989 წელი მთელი ჩვენი რესპუბლიკისათვის იმედის მომცემი უნდა ყოფილიყო...

სამინისტროს კულტურის სახლის დარბაზში გამართულ კულტურის გაფართოებულ სხდომაზე...

ტუაციებში მოქმედებისათვის. მართლწესრიგის დასამყარებლად გამოყვანილი იქნა არა მარტო მილიციის და შიდა სამსახურის ქვედანაყოფები...

ჩვენი გეგმები იყო — 1989 წელს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ძირითადი სამსახურებისათვის მოგვეწოდებინა ინფორმაცია...

— კოლეგიის ხელმძღვანელი როგორ შეფასდა თქვენი სამსახურის მუშაობა...

ობა და რა საკითხებზე უქნება თქვენი უპირატესობა...

— კოლეგიამ სამართლიანად გაამხვილა უპირატესობა სახანძრო დაცვის სამმართველოს...

— კოლეგიამ ჩვენი სამსახურის საქმიანობაზე უარყოფითი არ თქმულა, რაც გვაიმედებს...

— გარდა რესპუბლიკაში მიმდინარე ვეულასათვის ცნობილი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მოვლენებისა და ეთნოკრიზისისა, რას თვლით ზელის შემშლელად დასახული მიზნებისა...

გზა-გაპლილი, გზა-გასაკლელი

ტული ღონისძიებები, გზები და მიმართულებები. აღნიშნულ საკითხებთან დაკავშირებით...

სუბიექტური და ობიექტური მიზეზები.

— დღეისათვის სახანძრო დაცვის სამსახურის პრობლემების შესახებ ძალზე კარგად არის ინფორმირებული რესპუბლიკის პარტიული, საბჭოთა და სამართალდამცავი ორგანოების ხელმძღვანელობა...

— ერთ-ერთ ძირითად შემშლელ მიზეზად მე მაინც ვთვლი იმას, რომ ცენტრი უადრესად მძიმე პირობებში გვეყვება...

გაყოფილი. ამავ დროს ჩვენს შეკითხვებზე გავით თუ არა ამის საშუალება დააკმაყოფილოთ ჩვენი მოთხოვნები...

— რა კუთხით წარმართავს თქვენი სამსახური მუშაობას მიმდინარე წელს...

— სამმართველოს ნათლად აქვს წარმოდგენილი, თუ რა მიმართულებით უნდა წარმართოთ ჩვენი მუშაობა...

დღეს ჩვენი გაზეთის ხელმძღვანელები არიან და თავიანთ მოსაზრებას აღნიშნულ საკითხზე გვიზიარებენ...

შობა. საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოში წარდგენილია სახანძრო დაცვის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის გაფართოებისა და რესპუბლიკაში სახანძრო უსაფრთხოების შემდგომი გაუმჯობესების ღონისძიებათა პროექტი...

შეზღუდულია საქმისადმი შემოქმედებითი მიდგომა თუ იხსნის სახანძრო დაცვის ამ წლიდან დაგროვილი პრობლემებისაგან...

ჩვენს სახანძრო დაცვის დასახული მიზნების წარმატებულ შესრულებას მიზნად გვაყენებთ...

— მიმდინარე წლის ძირითად მიმართულებად მიგვიჩნია თანამშრომელთა თვითშეგნების ამაღლება...

— როგორ ფიქრობთ ამაღლოთ თითოეული თანამშრომლის პროფესიონალური დონე და პასუხისმგებლობა...

— უპირველეს ყოვლისა აღსანიშნავია, რომ წლებიდან წლიად საქართველოს სახანძრო დაცვა ყოველწლიურად შეიცვება ერთგულად, სახანძრო დაცვის სასწავლო ცენტრის ბაზაზე მომზადებული კადრებით...

— საქითხი თანამშრომლების პროფესიული დონის ამაღლებას და პასუხისმგებლობის გაზრდას...

— დასახული მიზნების მისაღწევად როგორ გეგმავენ ურთიერთობა ჩვენს გაზეთთან და თვითონ თუ არა მას აუცილებლად...

— დასახული მიზნების მისაღწევად თქვენი გაზეთის თანადგომის იმედი უნდა ვიქონიოთ, თორღ, რა თქმა უნდა, მისი მასშტაბები აუცილებლად უნდა გასცდეს უწყებრივი ჩარჩოების საზღვრებს...

— გაზეთი ეს ის ორგანოა რომელიც ასახავს დღევანდელ მოსახლეობის აზრს...

ჩვენ მომავალი ურთიერთობა სამსახურებთან გვესახება ინფორმაციის მიწოდების და მიღების თვალსაზრისით...

მასალა მოამზადა პ. ანდრონიკაძემ.

ფიცის პრეზიდენტი

საინტერესო ბიოგრაფია აქვს სენაკის შს რაიგანყოფილების უფროსის მოადგილეს, პოლიტანაწილში მილიციის კაპიტან ფრიდონ გეგენავას...

დებამ მშობლიურ რაიონს და მუშაობას იწყებს სენაკის გაერთიანების პროფკავშირების თავმჯდომარედ...

ლ. ფ. გეგენავა რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა მინისტრმა დაჯილდოვდა ფასიანი საჩუქრით...

— ჯერ კიდევ სკოლაში, სწავლის პერიოდში ვიცნობდით იურიისტის საინტერესო პროფესიას...

ში — აი ჩემი და ჩემი კოლეგების საქმიანობის მიზანი. აქვე დავუხატებ, რომ ფრიდონ გეგენავა მუშაობას ეწევა სენაკის შს რაიგანყოფილების თანამშრომელთა იდეურ-პოლიტიკური დონის ამაღლებისათვის...

НЕПРОШЕННЫЕ «ГОСТИ» ЗАДЕРЖАНЫ

ПРИХОДИТСЯ порой только удивляться тем людям, которые, совершив правонарушение, не отказываются от дальнейших противоправных действий, даже будучи на примете у милиции. Как например, Айк А., житель поселка им. Шаумяни Марнеульского района, который в конце прошлого года, управляя автомашиной «Жигули», принадлежащей его отцу, нарушил правила дорожного движения и совершил наезд на пешехода. К счастью, все обошлось — пешеход получил лишь легкое телесное повреждение без особого вреда здоровью.

Казалось бы, столь серьезный сигнал должен был стать поводом для того, чтобы одуматься. Однако Айк А. не сделал соответствующих выводов и вскоре был задержан милицией вновь, но теперь уже на факте грабежа и кражи. Как установили следственные органы Марнеульского РОВД, Айк А. совершил более тяжкое преступление — он оказался пособником в совершении разбойного нападения с целью завладения личным имуществом граждан.

В начале нынешнего года Айк А. встретился в поселке Шаумяни с жителем г. Кировакана Артуром К., с которым договорился совершить разбойное нападение в своем же поселке. Объектом нападения он ему предложил заведующего магазином Шаумянского потребобщества Размика М.

В конце февраля к Айку А. на автомашине «Жигули» приехали «гости» из Кировакана Артур К. и Норик М. Они проехали по поселку, запомнивший дом, где проживает заведующий магазином, разбои атав четкий план нападения. На следующий день Айк А. сообщил своим сообщникам, что заведующий с женой уехали в город, и дома осталась лишь пожилая женщина.

На следующий день Айк А. остался у себя дома в ожидании совершения преступления и своей доли от награбленного, а «гости» из Кировакана совершили разбойное нападение на пожилую женщину и под угрозой холодного оружия отобрали у нее 2.000 рублей и похитили наручные электронные часы «Гонконг».

На шум в доме проснулся внук, который тайком выбрался из дома и сообщил соседям, а те — милиции.

Сразу же начальником райотдела подполковником милиции П. Сванидзе была создана оперативная группа, которую возглавил его заместитель подполковник милиции О. Имнадзе, в которую вошли: заместитель начальника отделения УР майор милиции Г. Рохвадзе, старшие оперуполномоченные УР майоры милиции М. Гоголадзе, Р. Сусания и инспектор БХСС старший лейтенант милиции А. Аюпян.

Принятыми оперативными мерами нами были перекрыты все выезды из поселка, — рассказывает подполковник милиции О. Имнадзе, — у нас были сведения, что преступники скрываются в горах, где мы их и обнаружили во время прочесывания.

В машине у задержанных были обнаружены кошелек для денег и наручные электронные часы, которые опознала пожилая женщина. Опознала она также и непрошенных «гостей».

А. МАЛЯНЦ.

Четкая и слаженная работа милицейских коллективов во многом зависит от создания в них такого морально-психологического климата, который способствовал бы дружеским, коллегиальным отношениям среди сотрудников, нацеливал бы их на успешное выполнение служебных обязанностей. Именно такая атмосфера дружбы и взаимопонимания отличает коллектив Гагрского ГОВД (начальник — майор милиции Р. Гогия).

В ПОЛНОЙ мере сплоченности коллектива проявлялась в прошлом году, во время действий в условиях экстремальной ситуации и осложнения оперативной обстановки, связанных с трагическими июльскими событиями. Не будем повторяться — о надежной работе коллектива в те непростые дни хорошо написано в журнале «Советская милиция». Отметим только, что решительные действия сотрудников отдела охладители пыл экстремистов, не посмевших совершить нападение на умело охраняемое здание ГОВД.

Таким образом, было сохранено как табельное, так и изъятые заблаговременно у ВОХР и населения оружие, не допущено ни одного ЧП на охраняемых объектах — банке, нефтебазе, грузовом АТП, складах взрывчатых веществ и других. Сотрудники отдела вели активную разъяснительную работу среди населения, раскрыли за этот период 8 квартирных краж.

Все это стало результатом умело проводимой в этом многонациональном коллективе работы по подбору, расстановке и воспитанию кадров. Сотрудники, что называется, «сыгрались», понимая друг друга, буквально, с полуслова. Простая деталь — практически все в будничной, повседневной обстановке обращаются к друг другу очень уважительно, чаще всего по имени-отчеству. А ведь, что греха таить, многие часто в суеете и напряженном трудовом ритме забывают, что именно корректность в отношениях, теплое дружеское слово имеют особую ценность в суровых милицейских буднях...

Сплоченность, умение каждого направить свои силы на решение общей задачи, чувство локтя характеризуют и работу отдельных подразделений отдела, что во многом повышает эффективность их работы. Основная нагрузка здесь, как и в других ГОВОД, ложится на сотрудников отделения уго-

щим лейтенантом милиции Д. Басилая раскрыли дело о разбойном нападении, в ходе которого двое преступников в масках, ворвавшись в дом, разграбили его, связали и избili пожилую женщину и ребенка.

Активно ведется отделением борьба с таким социальным злом, как наркомания — за последние несколько месяцев раскрыто 17 преступлений, связанных с изготовлением, сбытом, хранением и употреблением наркотиков. Особенно следует выделить эффективную работу младшего инспектора старшины милиции Д. Папия. «Он при-

Если рядом плечо друга...

рожденный оперативник, хороший спортсмен — занимается каратэ. Очень энергичен в работе, бескомпромиссен в отношении преступников, настоящий профессионал своего дела», — такими словами характеризуют его товарищи.

Именно эта энергичность, выработавшаяся с годами профессиональное чутье помогли ему недавно вместе со своим товарищем, сержантом милиции Э. Микадзе задержать группу квартирных воров. Благодаря их же усилиям был задержан и ранее судимый Гурам К., у которого было изъято 558 г. соломки мака.

Подобных эпизодов в слу-

жебной биографии Д. Папия немало. Не случайно за годы службы он неоднократно поощрялся приказами МВД СССР и МВД Абхазской АССР, руководства ГОВД.

Одним из лучших в отделе является и подразделение ППС, вот уже четыре года возглавляемое опытным сотрудником майором милиции Г. Шония. Вместе со своими помощниками — командирами взводов старшим лейтенантом милиции Ш. Гаделия и лейтенантом милиции А. Карбяшяном он умело направляет работу коллектива, постоянно находится с личным составом, активно участвует во всех проводимых оперативных мероприятиях. Под стать руководителям и сотрудники подразделения, уверенно обеспечивающие порядок на обслуживаемых участках. Так, на счету наряда, в который входят сержанты милиции коммунисты А. Дамбалия и С. Микадзе, шесть раскрытых совместно с сотрудниками ОУР преступлений, самое большое количество выявленных пьяных водителей. Не отстают от своих товарищей и командиры отделения сержант милиции Д. Куция, милиционеры З. Хунцария, Р. Анахосян и другие члены коллектива, благодаря упорному труду которых подразделение уже четыре года занимает первые места среди служб ППС МВД автономной республики. В прошлом же году было признано лучшим и среди подразделений ППС МВД Грузии.

Такой же слаженностью и скоординированностью отличается работа и других служб ГОВД. Не все, конечно, обстоит так уж гладко, есть у коллектива свои проблемы, прежде всего в плане снижения числа преступлений, но, думается, они преодолимы. Поручкой тому — собранность и деловитость всех сотрудников этого дружно работающего коллектива.

А. ЛЬВОВ.

იტალიელთა ჯილდო ქართველ მილიციებს

სომხეთში მიწისძვრისგან დატრაილებული ტრაგედია მტკივნეულად განიცადა მთელმა მსოფლიომ. ხვებთან ერთად მოძმე ხალხს დახმარებას ხელი ერთ-ერთმა პირველებმა ქართველებმა გაუწოდეს, მათ შორის იყო თბილისის უს სამართავლოს სისხლის სამართლის სამსახურის თანამშრომელი მილიციის ლეიტენანტი თამაზ ბოჭორიშვილი, რომლის შეხანებაც სტატია დაბეჭდა იტალიურმა გაზეთმა „ვენეციის მაცნემ“. სულ ახლახანს კი მას გადაეცა იტალიელთა ჯილდო.

მიუხედავად ზოგიერთი უზუსტობისა სტატიას ვებეჭავთ უცვლელად.

ამ ტანმალა, კუნთოვანი ლეიტენანტის აღნაგობა შეეხარბებოდა ალბელების არტილერისტსაც კი, რომელიც ყოველგვარი ძალდატანების გარეშე იბრბოდა „პაუბიციის“ ცეცხლის ალში გაბეულო.

თუმცა ტომიზც შეიძლება ჩავთვალოთ ალბელად, ის დაბადებულია საქართველოში, კავკასიის კალთებზე, იგი მუშაობს თბილისის მილიციის აკადემიაში (როგორც მილიციის უმაღლეს სკოლას ეძახიან ქართველები) ინსტრუქტორად. თხოუმეტ მსმენელთან ერთად ტომიზც გამოგზავნილ იქნა იტალიის ბანკის სამეთვალყურეოდ (რომელიც უკვე გადაეცა სომხეთის თავრობას) და ჩვენი პოსპიტალის დასაცავად.

პირველი დღიდანვე როგორც კი ის გამოცხადდა სრულ სამხედრო ფორმაში, მხარზე სამი ვარსკვლავით ჩვენ ის მივიჩინეთ ერთ-ერთ ჩვენიანად, ისევე როგორც მისი თავზიანი ბიჭები.

ტომიზც შესანიშნავად ლაპარაკობდა ინგლისურად და მშვენივრად დაამყარა კონტაქტი ჩვენს სამ ანესთეზიოლოგთან, მეცეტისთან, დემონტესთან და მორგისთან, რომლებიც მზადყოფნაში უნდა ყოფილიყვნენ, რათა პირველი დახმარება გაეწიათ ავადმყოფთათვის. (ე. ი. მოემზადებინათ საოპერაციოდ, რაღაცნაირ შესაძლო ოპერაციებზე ზღუდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დასრულდება ავადმყოფების საერთო და სპეციალიზებული გასინჯვა), მაგრამ მესამე დღეს ტომიზცა გადაიცვა უკვე სამოქალაქო ტანსაცმელი „ანა-ს“ ემბლეტით და პატარა იტალიური დროშით მისურზე და ვადაიქცა „მობალისე თარჯიმანდ“ იმ პატივ-

ტებისათვის, რომლებიც მხოლოდ რუსულად ლაპარაკობდნენ. მესამე დღეს მისი და მისი მოწაფეების სტუმრები ვართ ქართულ ვახშაშზე, რომელსაც მეოთხე დღეს იტალიური ვახშამით ვახსუბობ.

ამ მომენტისა ურთიერთობა ყოველდღე სულ უფრო და უფრო გულთბილი ხდებოდა. ქართველები

ჩვენი სომხეთში ყოფნის ბოლო დღე. საღამოს ყველანი ვკირბებით ქართული მილიციის ყოფილ ბანაკში, ამგვრადაც როგორც მათი სტუმრები ვიცინით, ვსუმობთ, ვმღერით. ბოლოს გამგზავრებაზე ჩამოვარდა ლაპარაკი. ცოტა ხუმრობით ცოტა სერიოზულად, ცოტა ნაღვლიანად და მიუხედავად იმისა, რომ კმაყოფილი ვართ სახლში დაბრუნებით, განშორება ამ სიმპათიურ ადამიანებთან ამ ქვეყანასთან, რომლის სიყვარული ჩვენ ამ ხალხმა გვასწავლა, მიძიელ მოქმედებს. ტომიზც გამოთქვამს დიდ სიყვარულს და უღრმეს მადლობას იმის გამო, რაც გავაკეთეთ სომხეთისათვის.

ყველას სხელით მე როგორც

იტალიდან, ტომიზც ალელვებულა მეხვევა და ამბობს: „ჩვენი ამას შევინახეთ თბილისის აკადემიაში, ყველაზე ლამაზ სუვენიერებს შორის“.

დღით, როდესაც ჩვენი ავტობუსი აეროპორტისაკენ მიემართება, ტომიზც და მისი მოწაფეები გამოსამშვიდობებლად მოვიდნენ.

ვეჭვობ, რომ არ არსებობდნენ ჩვენი და მათი პოლიტიკოსები, შევძლებდით ყველანი ნამდვილად ძმები ვყოფილიყავით.

ბარათზე წერია: ძვირფასო ტომიზც, ყოველთვის ნოსტალგიით ვიგონებ მშვენიერ სომხეთს, თქვენ და თქვენს ძვირფას ბიჭებს.

ლუიჯი გროსი.

სურათზე: გაზეთ „ვენეციის მაცნე“ გვერდი, საიდანაცაა ამოღებული ჩვენი მახალა.

ლეიჯენანტი სოფაზი

ყოველმხრივ ცდილობენ უპრობლემოდ გახადონ ჩვენი სამუშაო. პაციენტებს უშვებენ მიმღებში, პირველი ფორტის მიერ გაცემული ნომრების მიხედვით. ამოწმებენ პასპორტებს და სხვადასხვა საბუთებს. აკონტროლებენ ბანაკის მიმდებარე ტერიტორიას (შემჩნეულ იქნა რამოდენიმე ქურდობა ბინებში და მალაზიებში) გვეხმარებიან ურიკების ზიდვაში და ათავისუფლებენ ქუჩას, რათა გაუადვილონ მიმოსვლა ჩვენს ტრანსპორტს.

უკვე პირველი კვირის ბოლოს ბარაკი, სადაც ცხოვრობენ ოფიცრები გადაკეთდა მიმღებ პუნქტად. ჩვენი ექიმებიც თარჯიმანებთან ერთად იქ გადამარჯდნენ ნაკლებად მძიმე ავადმყოფების გასასინჯად და მათი კონტროლის ქვეშ მყოფთათვის მედიკამენტების დასაორგეზავად.

ლეიტენანტ ტომიზცის ყველა თვლის „ანა-ს“ მობალისედ, იგი ჩვენს სასაბლოში არ სადლობს, რათა მართლ არ დატოვოს თავისი მოწაფეები.

ასე დგება 4 ივლისი, ოთხშაბათი,

ყველაზე ასაკოვანი ვახსუბობ: „ჩვენი აქ ჩამოსვლით რომ ჩვენი ასოციაციის მოძრაობას გამოვუცხადეთ ერთგულება: პატივი ვცით დალოულებს, დავეხმარეთ ცოცხლებს. დაცემულბში კი ვგულისხმობთ ყველა მათ, ვინც სიცოცხლეს შეისწირა თავისი სამშობლოს კანონების შესრულებას, მიუხედავად იმისა, თუ რომელ ქვეყანას ეკუთვნის ისინი. ჩვენ მოვიჩინეთ პატივისცემა არა ფუჭი ძეგლებითა და გვირგვინებით (ჩვენ ამას პოლიტიკოსებს ვუტოვებთ) არამედ სიყვარულის ხორცშესხმით, მოქმედებით. თქვენ ძალიან დაგვხმარეთ ჩვენი დევალების შესრულებაში. ჩვენ აქ ვიყოვეთ მეგობრობა, რომელიც ლახავს ყოველგვარი ეთნიკური, იდეოლოგიური და რელიგიური დაყოფის საზღვრებს. ამისათვის ძალიან მადლობელი ვართ თქვენს და მოხარული ვარ, რომ სამახსოვროდ გიტოვებთ ამ ემბლეტებს, რომელიც არის საპატიო ემბლეტა რუსეთში ნაბრძოლი იტალიელებისა. მე მას გადმოვცემთ ტყავის ბუდეში ჩამხულს, რომელიც ჩამოვიტანე

SI CONCLUDE IL DIARIO DI LUIGI GROSSI, ALPINO VOLONTARIO IN ARMENIA

Da Spitak città morta a Yerevan bella e moderna

Il libro, che si conclude con un'immagine di Yerevan, è un'opera di grande valore storico e umano. Luigi Grossi, alpinista e volontario, ci racconta la sua esperienza di guerra in Armenia, un paese che ha subito una tragedia senza precedenti. Il suo diario è un documento prezioso che testimonia il coraggio e la solidarietà di un uomo di fronte al dolore e alla distruzione.

16 წლის იყო ალბერტი (ხეივა მინდიაშვილი), როდესაც პირველად იგეგმა კანონის მეტელი სიმკაცრე ჩადენილი დანაშაულისათვის. სისამართლოს წინაშე ხეივა მას შემდეგ კიდევ ორჯერ წარსდგა. სამართლის ენით ასეთი პიროვნება რეციდივისტია, რომელიც ხშირ შემთხვევაში საზოგადოებისათვის საშიში და უსარგებლოა, მაგრამ განგებამ ეს არ იხედა ხეივასათვის...

22 მარტს ურნალისტთა სახლში შედგა ხეივა მინდიაშვილის ნაბატების პერსონალური გამოფენა, რომელიც გახსნა შს სამინისტროს გამასწორებელ საქმეთა სამმართველოს უფროსმა ნოდარ მოსიაშვილმა. თავის გამოსვლაში მან მადლობა გადაუხადა სამხატვრო აკადემიას და ურნალისტთა კავშირს, რომ

ლეკთაა უკუბრუნდა მარჯვენა

მათი მონდომებით საზოგადოებას დაუბრუნდა მეტად საჭირო ადამიანი, მაგრამ ხეივა დღეს საბოლოოდ არ არის განთავისუფლებული სანიმუშო ყოფაქცევისათვის იგი გადაყვანილი იქნა კოლონია-დასახლებაში, სადაც 1991 წელს უნდა განთავისუფლდეს და რაოდენ სასიხარულო იყო ბატონი ნოდარის განცხადება:

„— ამჟამად შს სამინისტრო აპირებს წარსდგეს უხეივასი საბჭოს პრეზიდიუმის წინაშე მისი განთავისუფლების შესაძლებლობით“. ყველა გამომსვლელობა ერთხმად აღიარა ხეივას დიდი ნიჭი და ნამუშევართა სიმშვენიერე. „ლმერტმა უკუბრუნდა გონება და მარჯვენა. დღეს მადლობა და კეთილი აღამიანების ღვაწლით ხეივა დაბრუნებულა საზოგადოებას და ეხატოს მომავალი დღეება უფლისა“. ამ ლოცვით დაასრულა თავისი სიტყვა მამა არჩილმა.

ამ ლოცვის ასრულებისას ალბათ ყველაზე მეტად ხეივას დედა გაიხარებს, ვინც ამ დღეს დიდი ხანი ელოდა და სჯეროდა კიდევ მისი დადგომისა.

ზ. ჯუთათელაძე.

В ДОБРЫЙ ПУТЬ, ПЕРВЫЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ!

ВЧЕРА на тбилисском центральном стадионе матчем команд «Тбилиси» (Тбилиси) и «Колхети» из Поти стартовал первый в истории грузинского футбола национальный чемпионат Грузии с участием всех сильнейших команд — мастеров республики. Большое волнение охватывает сердца истинных поклонников этой прекрасной игры, ведь это радость нации и большой знаменательный день грузинского спорта.

Исполнилась мечта! Наконец удостоились мы первого независимого национального чемпионата по футболу!

Перед началом чемпионата наш корреспондент встретился с ветеранами тбилисской команды «Тбилиси» и попросил сказать несколько слов о предстоящем чемпионате.

Г. Чохели, заместитель начальника УГАИ МВД ГССР полковник милиции, заслуженный мастер спорта:

— Я поздравляю всех любителей футбола Грузии с этой знаменательной датой, новой эрой в истории разви-

тия национального футбола, хочу пожелать успехов всем командам, а самое главное — чтобы в ближайшем будущем наша национальная сборная нашла свое место в ФИФА и УЭФА.

В. Челидзе, подполковник милиции начальник Руставского РОВД, мастер спорта:

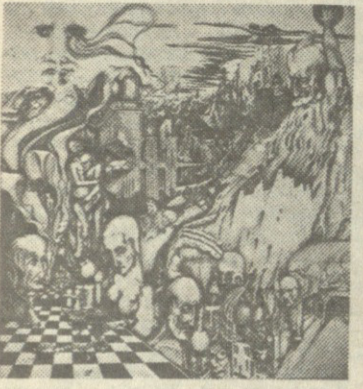
— Футбол — частица моей жизни, и поэтому новость о проведении национального чемпионата я воспринял с особой эмоциональностью. Выбор сделал правильный.

Теперь задача тренеров и футболистов доказать, что они могут самостоятельно достичь высокой цели — выйти на уровень высоких международных стандартов.

Я уверен, грузинский футбол сейчас на таком уровне, что в ближайшем будущем он приблизится к уровню ведущих футбольных держав мира.

А. МАЛАЦИДZE.

Подробный репортаж об открытии первого национального чемпионата Грузии по футболу мы опубликуем в следующем номере.

— ღიღი ხანია ანტისაზოგადოებრივ ელემენტებთან ბრძოლა შეინეულთ, რას ფიქრობთ, რა გეშთიხელს? — ჰკითხა მილიციის განყოფილების უფროსმა უზნის ინსპექტორს.

— რა გქნა უფროსო, ვისაც ხელი დავადევი და აქ მოგიყვანეთ ყველა ერთგულ-გამანთავისუფლებელი მოძრაობის ლიდერი და აქტიური მონაწილე აღმოჩნდა და გაათავისუფლეთ — მიუგო ინსპექტორმა.

— სამსახურებრივ საქმიანობას ჩამორჩით, გეგმა-ლონისძიებებს თავს ვერ ართმევთ, — უთხრა ოპერატიული თათბირზე სხანძრო დაცვის

მინიატურები

უფროსმა ერთ-ერთ ინსპექტორს. — ახლა იმდენი ურნალ-გაზეთები გამოდის, მათ კითხვას ვერ ვასწრებ, ოჯახურ საქმეებსაც ჩამოვრჩი, — მიუგო მან.

აზრასიტონი მეუღლითურთ საკუთარი მსუბუქი ავტომანქანით პირველად მიემგზავრებოდა ფოთიდან თბილისში. მოძრაობის წესების დარღვევისათვის გზადაგზა აჩერებდნენ მას ავტონისპექციის მუშაკები. როცა შინ დაბრუნდნენ სიამაყით აღსავსე ცოლმა უთხრა მეუღლეს: — ეგ რამდენი ნაცნობი გყოლია

რაიონებში ჩემო აფრასიონ. შენ კი მიმაღვლეო. — ეპ, ჩემო ცოლა, კიდევ კარგი თბილისში ჩემი მანქანით არ დავდიოდა, თორემ იქ იმდენი ნაცნობები გამომიჩნდებოდა, თავის დაღწევა ძნელი იქნებოდა.

ლ. ჰოშუა.

«ЗДОРОВЬЕ его величества короля!» — дружно провозгласили Андрей Миркин и д'Артаньян и, чокнувшись, опустошили до дна содержимое своих бокалов. Они пировали уже два часа, и д'Артаньян считал, что пора уже вывести своего нового друга «освежиться», тем более, что в переулке их ждала карета с решетчатыми окнами и дюжина верных мушкетеров короля.

А взбудораженный вином Миркин, с невестой отсюда взявшимися вернопопадническим вдохновением, произносил все новые тосты во славу обожаемого монарха, во славу Франции, ее оружия, женщин и пр., и пр. Краешком сознания он еще понимал, что нарушил строжайший запрет, отключив поле биовремени, и по возвращении его, по видимому, неминуемо лишат любительских прав путешественника по времени II-го класса, но сейчас это его мало волновало.

Застолье с легендарным героем с лихвой компенсировало все будущие неприятности. Еще бы, ведь это же тот самый д'Артаньян, которого воспел великий Дюма в своей бессмертной трилогии. Уж у него то он узнает все необходимые сведения, выполнит тем самым поручение своей возлюбленной, да еще и похваляется беспримерным знакомством. На душе у него было легко и свободно. А в соседнем переулке их ждала карета с решетчатыми окнами и дюжина верных мушкетеров короля...

Конечно, д'Артаньян не стал пить с первым встречным за здоровье его величества, да и у Андрея Миркина были дела поважнее, чем дегустация французских вин образца XVII века. Как известно, ничто на свете не происходит просто так, ибо все в мире взаимосвязано причинно-следственными постулатами, и эта история, как и всякая другая, имела свою предысторию. А началось все... Ну с чего или точнее с кого начинаются все большие и маленькие неприятности — конечно с женщины. Точнее с очаровательной блондинки с голубыми глазами, которую звали Таней, и которой понадобилось

раскрыть тайну Железной Маски (по сей день никем не разгаданную), чтобы включить это сногсшибательное открытие в свою дипломную работу.

Ей достаточно было ласково взглянуть на Андрея и, чуть смущаясь, изложить свою просьбу, как он, ни минуты не раздумывая, помчался домой за своей малолитражной машиной времени, самонадеянно пообещав, что скорее небо упадет на землю и сдаться Измаил, Наполеон выиграет Ватерлоо, время потечет вспять и Железная Маска сама явится к ней поведать свою историю, чем он вернется не разгадав этой тайны.

ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ ИЛИ ТАЙНА ЖЕЛЕЗНОЙ МАСКИ (ФАНТАСТИЧЕСКАЯ ЮМОРЕСКА)

Перенесшись в XVII век он в течение недели облизал все тюрмы и подземелья замков, где, по преданиям, могла содержаться Железная Маска. Поле биовремени давало возможность свободно перемещаться в пространстве, проходить сквозь стены, все видеть и слышать, но мешало вступать в контакт с людьми — для обитателей XVII века он попросту не существовал.

Недельные поиски не дали результатов, и дабы не возвращаться побежденным доблестный рыцарь Андрей Миркин пошел на отчаянный шаг — он отключил поле биовремени.

Получив таким образом возможность общаться с аборигенами, он решил прежде всего зайти в какой-нибудь кабачок, ибо нет более подходящего места для того, чтобы узнать все необходимые сплетни, чем подобные злачные заведения. Он зашел в таверну «Голубая лебедь», что всего в двух кварталах от улицы Феру, и, заказав жареного поросенка с добрым бур-

гундским, стал осторожно спрашивать трактирщика о Железной Маске, брате-близнеце короля и т. д. Но трактирщик ничего не знал об этом и, немало удивленный, Миркин так увлекся расспросами, что не замечал, как исчез из таверны спавший за соседним столом посетитель...

«Вы так взволнованы, кардинал, — слегка озабоченно заметил король Людовик XIV, — думаю известия вы принесли не самые радостные».

— Вы совершенно правы, ваше величество, — лицо Мазарини было непроницаемо-сурово, — новости не из приятных. Только

А. ЦАТУРОВ

надежному и преданному человеку. Кому, как вы думаете, ваше преосвященство?

— Мне кажется, — сказал Мазарини, — что мы думаем об одном и том же человеке.

— Д'Артаньян!

Кардинал величественно прикрыл веки: «Только он!».

...Д'Артаньян вывел своего слуга захмелевшего друга из таверны и усадил в карету с решетчатыми окнами. Они отправились в Бастилию с надежнейшим эскортом дюжих и верных мушкетеров короля.

— Милейший д'Артаньян, — фамильярно-снижительно трепля за щеку капитана мушкетер-

что один из моих людей сообщил, что в таверне «Голубая лебедь» сидит человек, выдающий себя за вашего брата».

— Чушь, — беспечно воскликнул король, — все знают, что у меня нет братьев и...

— И даже вы, ваше величество, не знаете, — решительно перебил кардинал, — что у вас был брат-близнец, которого ваша мать решила принести в жертву, дабы не вызвать раздоров в государстве. Видимо, мы допустили оплошность, он остался жив и вот теперь...

— Брат, брат-близнец, — лицо короля побледнело, — но ведь это значит... это значит бунт, фронт, Францию разделенную на два лагеря... О боже!

— И это в тот момент, когда герцог де Бофор на свободе, а Испания угрожает войной, — вставил Мазарини, — надо немедленно, и главное без излишнего шума, принять меры.

— Да, да немедленно, — воскликнул Людовик XIV, приходя к себе, — надо поручить это дело

ров произнес Миркин, — на кой черт вы привезли меня в Бастилию. Я же говорил вам, что был здесь и не обнаружил ни в камере 87, ни вообще в этой паршивой крепости ничего похожего на Железную Маску...

— Ошибаетесь, мой друг, она здесь, — в голосе д'Артаньяна зазвенел металл, и не успел Миркин опомниться, как на него надели маску, то ли железную, то ли еще какую, но на ощупь довольно прочную.

— Постойте, дружище, что за нелепый маскарад, — взмолился Миркин, трезвея поразительными темпами, — я не люблю шуток подобного рода... Последнее он произносил уже в камере, в которую его довольно грубо втокнули.

— Теперь вы Железная Маска, — зловеще улыбаясь сказал д'Артаньян, — и уже как бог свят, никто не узнает вашей тайны, монсеньор!

Миркин хотел крикнуть, что это досадная ошибка, что он вовсе не тот, за кого его принимают,

но внезапно возникшая мысль заставила его промолчать. «Что же получается, — лихорадочно соображал он, — я Железная Маска, а значит и первопричина всех историй о ней! Нет, тут что-то не так. Надо внимательно проанализировать ситуацию, найти истинную первопричину и постараться на нее воздействовать так, чтобы изменить реальность, иначе...» О том, что будет иначе, он старался не думать.

«Итак, до моего появления в XVII столетии Железная Маска не существовало, — рассуждал он, старательно извлекая из глубины памяти обрывочные знания по теории пространственно-временных перемещений, — но каким-то образом существовали истории о ней. Возможно, это проявление знаменитого парадокса о параллельно-пересекающихся пространственно-временных мирах. Таким образом, явившись в XVII веке, я заполнил собой пустоту, исключив возможность парадокса. Значит это петля времени, ныне замкнувшаяся, а ее первопричина — просьба Тани в XX веке. И воздействовать на нее отсюда невозможно. Вот уж действительно, Шерше ля фам, ничего не скажешь!»

Последние слова он видимо произнес вслух, потому что д'Артаньян, собиравшийся уходить, остановился в дверях.

— Причем здесь женщины, милейший, насколько я знаю, ни одна из них не замешана в этой истории. Уж не намекаете ли вы на королеву-мать, — рука д'Артаньяна угрожающе легла на эфес шпаги.

— Нет, нет, что вы, я и не думал, поверьте, — затравленно произнес узник.

— То-то же, мой друг, не стоит сваливать на этих очаровательных созданий все свои беды и ошибки, — мудро заключил д'Артаньян, защелкивая на дверях камеры не внушающий сомнений в своей надежности замок, — До встречи, монсеньор!

Железная Маска удрученно вздохнула...